

[Krag.]

Minister ikke har haft Lejlighed til at overveje dette Spørgsmaal, som er ganske overordentlig betydningsfuldt. Den højtærede Minister har selvfølgelig Ret i, at ud over Landets Kommuner er der Interesse i, at Arbejderne i saa stort Antal som gørligt er forsikrede mod Arbejdsløshed. Det er ganske utvivlsomt, og at stimulere dem dertil ad de Veje, som nu dertil maatte findes, og som Kommunalbestyrelserne mener at burde betræde, det er en Sag for sig; men den Vej, Regeringen har valgt at følge for at drive Folk ind i Fagforbundene, hvad der jo faktisk og praktisk er Vilkaaret for, at de kan blive arbejdsløshedsforsikrede, er en Vej, som efter vor Opfattelse er grundlovsstridig.

Den højtærede Minister mente, at Regeringens Politik og Nationalbankens Kreditpolitik ikke havde nogen Forbindelse med denne Sag. Jo, det har den sandelig i høj Grad. Nationalbankens Kreditindskrænkningspolitik har i allerhøjeste Grad været bestemmende for den Temponedsættelse, der har fundet Sted, f. Eks. her i Hovedstaden, i Byggeriet. Nu kan den højtærede Minister jo nok sige, at han glæder sig over, at det ikke er saa helt ringe et Privatbyggeri, der er i Gang her i Byen. Men jeg har netop i Dag set de statistiske Meddelelser om denne Sag, og nægtes kan det ikke, at der i Sammenligning med det foregaaende Aar er et meget stærkt Fald i Byggetendensen. Og det er ikke mindst Finansieringsvanskelighederne, som de byggende møder, der har foranlediget dette, saa det har i høj Grad Forbindelse med denne Sag.

Derfor synes jeg heller ikke, at den højtærede Minister skulde have advaret i saa dystre Ord vor fraværende Ordfører mod at blande saadanne Spørgsmaal ind i denne Forhandling. Den højtærede Minister maa undskylde, men det forekommer mig altid, at der kommer et Skær af Komik over ham, naar han bliver højtidelig, og naar han her løfter Fingeren og siger: Nu skal I passe paa, hvad Følgen vil blive, saa maa den højtærede Minister undskylde, at vi ikke kan have andet end Smil tilovers for en saadan Advarsel. Den højtærede Minister siger, at det hører hjemme paa Agitationens Overdrev. Ja, det er den højtærede Minister unægtelig en Kender af. Paa dette Overdrev er

han særdeles velbevandret; der lyder ikke Toner, som han mener passer der, uden at de klinger hjemligt i hans Øre, og det har maaske ogsaa været Tilfældet ved denne Lejlighed. Men at paapege disse Sider af Byggeproblemet, som jeg her har peget paa, og som vor Ordfører ogsaa i Gaar berørte, er i saa nøje saglig Tilknnytning til hele dette Problems Løsning og praktiske Gennemførelse, at Bemærkninger af den Art, som Ministeren i denne Forbindelse fremsatte, intetsteds hører hjemme.

Den højtærede Minister vilde fortælle os, at Prisbevægelsen paa Raastofmarkedet udelukkende var af udenlandsk Karakter. Jeg beder den højtærede Minister — det kan vi jo godt komme ind paa — sammenligne Raastofpriser, Træpriser, Kulpriser, Jernpriser, Priserne paa Tækkemateriale uden for vore Grænser og herhjemme; saa kan vi drøfte ogsaa den Side af Sagen, men det tillader Tiden for Øjeblikket ikke.

Den højtærede Minister vilde saa fortælle Tinget, at Regeringen havde saa sandelig ikke det fjerneste Ansvar for den Maade, hvorpaa Renteproblemet havde udviklet sig her i Landet i det sidste Par Aar. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister i saa Henseende gerne vilde sige Hus forbi. Men det kan nu ikke hjælpe; han er jo den store Rentemester her i Landet, selv om han i Øjeblikket er gaaet over i Hviletilstand. Den højtærede Minister vilde fortælle, at naar Diskontoen i Aarene 1922—23 under Venstres Styre her i Landet var ganske særlig høj, helt op til 7 pCt., saa var det Venstregeringens Skyld. Det er ogsaa Toner, i hvis Frembringelse den højtærede Minister gennem Aarene har uddannet sig til en fuldkommen Virtuoso: det var Neergaards Skyld, ikke sandt?, det var Madsen-Mygdals Skyld, og det var Krag's Skyld, alt det onde her i Verden, medens de selv staar i de hvide Klæder, skyldfri i enhver Sag, som er mislykkedes for dem, saaledes som Renteproblemet i Virkeligheden er mislykkedes for den højtærede Minister.

Den højtærede Minister ved jo særdeles vel, at i disse Aar laa Renteniveauet Verden over paa Højder, som laa langt over det Niveau, hvorpaa vi nu befinder os her i Landet, selv om vi stadig, takket være bl. a. den højtærede Ministers Anstrengelser, her